

подивѣе; а какъ да не подивѣе едно глупаво дѣте, което въ прѣво-то врѣмя, доклѣ е слабаче, приима все, что види и что чюе, даже и хода, и думѣ-тѣ, и обычаи-ты и характера. Затова право е казалъ единъ старъ мъдрецъ: „Дай си дѣте-то на единъ робъ за да ти го отгляда, и ты щешъ имашъ двама на мѣсто единъ робъ.“ Оттука ся разбира, че дѣте трѣбува да ся вгладва все въ добры и угладны примѣры. А майка-та е прѣвъ угладенъ примѣръ, който е всякій чясъ прѣдъ очи-ты му.

„Добра майка“, дума умный Англичянинъ, „струва и врядва повече отъ колкото сто душъ граматници.“ Въ кѣщи, тя привлечя като магнитъ вси-кы сръдца; нежъ глѣдять и слухтьять вси-кы; вси-кы нѣ слѣдять и правять, что-то тя прави, а да глѣда чловѣкъ и да прави что-то правять друзи, сир. да подражава, то е, казва философъ Баконъ, свѣтлина на наукѣ-тѣ. Примѣръ-тъ чини повече отъ наукѣ-тѣ; т. е наука отъ самы работы, учение безъ думы, нѣ учение подобро отъ онова, което бы могълъ да прикаже и найречовитъ языкъ. Учѣте добръ, а врышѣте злѣ, и вы щете видите, че не сте сврышили ничто. Самы-ты дѣтца не тачать оня бащѣ, който едно учи, а друго прави.

Майка-та е повече врѣмя съ дѣте-то, затова и нейны-ты работы сѣ поугладенъ примѣръ, а не бащини-ты. Въ кѣщи майка-та е кралица; и въ добро, и въ зло нежъ найнапрѣждъ глѣдять дѣтца-та въ очи; по нежъ ся водять, нейны-ты обычаи и характеръ приимѣть.

Майчинѣ-тѣ си любовь и влїяніе помни чловѣкъ даже до животъ. Когато чядо-то у свѣта налѣгнѣть работы, грыжи и неволи, то въ тяжкы часове